

Μέσω ἡμῶν
βαρὺς χειμῶν.

Χειμῶνας ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἐκ βορρᾶ καὶ νότου ἀφίκετο ὅτ' Ἄστυ μας ἀπὸ βροχαῖς γεμίτος, καὶ τὰ σαλόνια ἤνοιξαν τοῦ κάθε Λόν-Κισσώτου, καὶ ἀρχίζει γλέντια καὶ χοροὺς ὀλόκληρον τὸ κράτος. Καὶ ὅμως μέσα ὅτους χοροὺς καὶ τὰς διασκεδάσεις ἀρχίζουν καὶ αἱ τῆς βουλῆς συχνὰ συνεδριάσεις.

Μὲ ὄλην του τὴν φοβερὰν ἐδῶ μονοτονίαν, μὲ ὄλην του τὴν ἔλλειψιν θεάτρων καὶ ἔσπεριδων, μὲ τὴν ἀέναον βροχὴν καὶ τὴν λασπομανίαν, τὴν λίμαν τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἐφημερίδων, ἔχει καὶ ὁ χειμῶνας μας εὐχάριστα ἐν μέρει, ποῦ δὲν τὰ βρῖσκεις, κύριε, ποτὲ τὸ καλοκαίρι.

Ἐν πρώτοις τόσαι τελεταὶ ἢ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλην, αἱ παρατάξεις τοῦ στρατοῦ εἰς τοῦ Ἐρμού τὸν δρόμον, γεννῶσι διασκέδασιν παραπολὺν μεγάλην, ἀλλ' ὅμως διασκέδασιν σαμφώνως πρὸς τὸν νόμον. Καὶ ἡ διασκέδασιν αὐτὴ αὐξάνεται οὐχ ἦττον μὲ τὴν συχνὴν ἐμφάνισιν τῶν Μεγαλειότητων.

Οἱ κάτοικοι συνέρχονται ἀθρόοι εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τὰς τόσας ἐξοχὰς καὶ ἀπὸ τὰ λουτρά των, καὶ διαχέουν ὅτ' ὁδοὺς τὴν εὐθυμίαν ὄλην, τὰ πλούτη των, τὰς γνώσεις των, καὶ τὴν κακομοιριά των. Καὶ συνελόντι δὲ εἰπεῖν τὸ πᾶν διασκεδάσει. καὶ ἀπ' τῆς τέσσερης ἡμῶν τὸ βράδυ σκοτεινιάζει.

νΕ! τότε πρὶ ἀλλόκοτη ἀρχίζει ἀηδία καὶ εἰς τὸ κατακόρυφον ἢ πλήξιν μας προβαίνει, ἐρήμωσις εἰς τὰς ὁδοὺς, παντοῦ μονοτονία, καὶ εἶναι ὅλοι εὐκαιροὶ καὶ στενοχωρημένοι. Καὶ ἐνῶ καθένας πῶς καὶ ποῦ νὰ πάη συλλογᾶται, μέσα ὅτ' ὁδοὺς τόσας σκέψεις του αἴφνης ἀποκοιμᾶται.

Ἐφέτος ὅμως ἡ παλῆ ἐπικρατεῖ μανία, τὰς ἐσπερίδας τοῦ λαοῦ φαιδρύνουσα κατὰ τι, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα ἡ τ ρ α π ε ζ ο μ α ν τ ε ἰ α, καὶ ἴσως φθάσῃ ὁ συρμός καὶ ἀπάνω ὅτ' Παλάτι. Καὶ ἐρωτῶσιν οἱ γαμβροὶ περὶ νυμφῶν καὶ πάλιν, καὶ αἱ νύμφαι περὶ τῶν γαμβρῶν μὲ ἔξαψιν μεγάλην.

Τοιοῦτοτρόπως ἤρχισε καὶ πάλιν ὁ χειμῶνας ὁ ἴδιος ὅπως πέρυσσι καὶ πρόπερσι καὶ ἐφέτος, νῦν καὶ αἶψι καὶ πάντοτε καὶ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας μὲ τὸ ἡμερολόγιον διὰ τὸ νέον ἔτος. Ἐν ταῦτοις, ὡς παρατηρῶ, ἡ στήλη τελειώνει, καὶ ἀπ' τὸ βορρᾶ τὸ χεῖρον ἀρχίζει νὰ παγόνῃ.

Νὰ καὶ ἀλληλογραφία
δίχως γνῶσι καὶ σοφία.

Τῆ Κ ά π α Χ ι.—Ἐγίνετε πολὺ ὠραιότερα, καὶ εἰς τῆς Αὐστρίας τὰ λουτρά νὰ πέρνετε ἀέρα.

Τῆ Μ ι.—Ἡμερολόγια, καθὼς σᾶς τὸ προεῖπον, ὡς τώρα τρεῖς ἠεπάγησαν χιλιάδες ἀντιτύπων.

Πρὸς τοὺς γ ν ω σ τ οὺς Εἰ σ α γ ε λ ε ἰ ς.—Ἀπό [μὴν ἔρχεται

ὅτι ὁ Λάμπρος σᾶς καλεῖ εἰς τὰς ἑπτὰ νὰ φᾶτε. Καὶ σὺ, κλεινὲ Διευθυντὰ καὶ Εἰσαγγελεῦ συγχρόνως, νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ Π ρ ό τ υ π ο ν, ἀλλὰ νὰ ἔλθῃς μόνος.

Τῆ Ἐ λ π ι ν ἰ κ η.—Αὔριον θὰ προγευθῶ μαζί σας, λοιπὸν γνωστοποιήσατε αὐτὸ ὅτ' ἔστας μαγειρίσας.

Τῆ Ἄ λ φ α Μ ι.—Τί κάμνετε εἰς τὸ Τατοῖ πλέον; εἶναι κατάστασις αὐτῆ Ἑλλήνων βασιλείων;

Τῶ Δ έ λ τ α Β ἦ τ α ὑ π ο υ ρ γ ῶ.—Ἐνθυμηθῆτε ὅτ' αἰετὸν νὰ μοῦ τὴν διορίσετε καὶ ἐκεῖνη τὴν δασκάλα.

Τῶ Ἄ λ φ α τ ῶ Α ὑ γ ε ρ ἰ ν ῶ.—Ἀστεῖον μᾶς ἐφάνη, ὅτι καὶ σεῖς ἐφύγατε ἀπὸ τὸν Δεληγιάνη.

Χ ρ υ σ ο ῦ λ α, ποῦ τὸ φύλλο μας πολὺ συχνὰ διαβάσει. Ἄν τὸν Ῥ ω μ ῆ ο ν θαυμάζετε, καὶ ἐκεῖνος σᾶς θαυμάζει.

Τοῖς φ ἰ λ ο ἰ ς.—Χθὲς ἐώρταζεν ὁ εἷς ἀπὸ τοὺς τρεῖς μας καὶ οἱ δύο τὸν ἠχῆθημεν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μας.

S e m t e l o.—Semper atrihus, semper Spanomarius tuam figuram video in Imerologius.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις
μ' ἄλλους λόγους Ἄ γ γ ε λ ἰ α ἰ ς.

Ἡ Ἐ β δ ὀ μ ᾶ ς τοῦ φίλου μας Καμπούρογλου ἀρχίζει βιογραφίας ζωντανῶν ἀνδρῶν καὶ πεθαμμένων, καὶ πρῶτον πρῶτον αὔριον εὐθὺς μᾶς ξεφουρνίζει τὸν κύριον Προβυπουργὸν τὸν τετραπερασμένον. Κάθε ἐπισημότητα θὰ μᾶς τὴν ζωγραφίση, καὶ ἴσως ἀργότερα καὶ ἐμᾶς θὲ νὰ βιογραφήσῃ.

Εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῶν ἀδελφῶν Μ π ε κ έ, ποῦνε κοντὰ ὅτ' ἰν Τράπεζα, πωλοῦνται καὶ φθηνὰ ἐνδυμασίαι ἑτοιμοὶ παιδιῶν καὶ ἀνδρῶν, ποῦ σὰν καὶ αὐταῖς δὲν θάβρωτε εἰς ἄλλον πουθενά.

Εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Ἀχαρνῶν, ὅτ' ἰν Ἀγορὰν πλησίον τοῦ ΠΑΝΑΓῆ ΜΑΓΝΗΣΑΛΗ λαμπρὸν Κ α φ ε π ω λ ε ἰ ο ν. Συγχρόνως κόβει καὶ καφὲ πολὺ ψιλοκομμένον, ὅτ' εἶδος του ἐξαιρετὸν καὶ εἰς ὅλους φημισμένον.

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ ἐκλεκτοί, κομψοί, χαριτωμένοι, μὲ χιλιάς δύο ζωγραφίαις τριγύρω στολισμένοι, μικροί, μεγάλοι, μέτριοι, εἰς τρεῖς γραμμῆς γλώσσας, μὲ ὅλας των τὰς ἐσοτὰς καὶ ἀκόμη ἄλλας τόσας, φθηνότατοι, θεόφθινοι, εἰς ὅλα των τὰ εἶδη. . . Ὅδοϛ Ἐρμού, ὁ ΚΟΡΑΗΣ, Ἄλφα Κωνσταντινίδη.

Εἰς τὸ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ καὶ ἐκεῖ πλησίον τῶν Χ α υ τ ε ἰ ὶ ο ν τοῦ Γ ἰ ὠ ρ γ ῆ Κ λ ᾶ ρ α βρῖσκειται λαμπρὸν καπνοπώριον. Πωλεῖ καπνὰ ἐξαιρετὰ καὶ διαλεκτὰ τοιγάρ, καὶ ποῦρα πολυποικίλα καὶ π ο ῦ τ ἦ ν π ᾶ ς τ ἦ ν κ λ ᾶ ρ α

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο—μέσα ὅτ' τυπογραφεῖο τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη —καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαντείων—μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενὲ τῶν Ἐυφρονούντων—νύκτα μ' ἐρασιζητούντων μὲ μπακάληδες καμπόσους, —πατζατζῆδες ἄλλους τόσους μ' οὐρητήρια σαντούρια —καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαῖδοφάγα